

7 YOGA

7.1 Indisk mentalitet

¹Indiern har en naturlig fallenhet för att leva i emotional-mentala fiktionernas sfär. För honom är emotionala svärmeriet ett livsbehov. Dagligen konstrueras nya fiktionssystem med en för västerlänningen ofattbar logikfröjd. Det är en av grunderna till att buddhismen med sin nyktra, sakliga livsinställning icke vunnit större utbredning i Indien.

²Yogafilosoferna äro typiska exempel på indisk mentalitet, som företrädesvis lever i medvetenhetsaspekten i motsats till västerländska forskare, som syssla med materiaspekten. Kunde man befria yogierna från vissa skenbart outrotliga fiktioner, som fört hela deras tänkande på avvägar, skulle de ha ojämförligt mycket lättare att bli antagna såsom lärjungar till planethierarkien. Deras "självrealisation" är totalt misstolkade lagen för självförverkligande. Deras "samadhi" kvarhåller dem i emotionalvärldens högre regioner, som de tro vara "nirvana". Deras missuppfattning om "kundalini" medför en förfelad vitalisering av eterhöljets centra. Deras tro, att evolutionen med människan nått sitt slutmål och att människan kan bli gud, ingå i Brahman (världssjälen) etc., sätter definitivt stopp för deras fortsatta medvetenhetsutveckling till kausaljag.

³Yogafilosofien är i många avseenden en produkt av fantasispekulationer. Klärvoajans ger ingen möjlighet att utforska högre världars materiaspekt. Och utan den kunskapsgrunden förbli de slutsatser, som kunna dragas av erfarenheterna i emotionalvärlden, trots allt enbart hypoteser. Detta bekräftas också av de många olika, varandra motsägande filosofiska system som förekomma. Det enda kunskapssystem, som överensstämmer med verkligheten, är det hylozoiska, och detta har aldrig fått bli exoteriskt i Indien.

⁴En markant skillnad kan man emellertid konstatera mellan västerländsk och indisk spekulation. Under det att dogmatiska och skolastiska eller s.k. kritiska filosofien gjort västerländska filosofer oemottagliga för allt som rör det överfysiska, stå indierna givetvis öppna för dessa verkligheter och därmed sammanhängande möjligheter.

⁵Såsom i västerlandet prästerna och de lärde, professorer och andra profeter, förbehållit sig rätten att avgöra vad som skall vara sant, rätt och riktigt, så även i Indien. Brahminerna eller prästkasten vakade dessutom svartsjukt över att inga utomstående skulle få tillgång till deras s.k. heliga skrifter. Risken att någon alls skulle förstå dem var dessutom ringa, enär de voro avfattade på ett språk ingen längre talade. Att symboliken i denna litteratur icke kunde rätt förstås av andra än i kunskapsordnar invigda, visste endast invigda.

⁶Indierna själva ha först genom Vivekananda, Tagore m.fl. gjort propaganda för sin världsåskådning i västerlandet. Det sammanhänger med gamla brahminska uppfattningen, att man ej behöver predika sanningen om verkligheten, eftersom individen i någon av sina inkarnationer utvecklas så, att han själv söker och då också finner sanningen. Till dess skulle han endast missförstå den. Han föds då in i en miljö ("brahminkasten"), som tillhandahåller för begripandet erforderliga principer.

⁷Äro västerlänningarna blinda för överfysiska verkligheten, så äro indierna blinda för nödvändigheten att göra allt för att avhjälpa okunnigheten, orättvisorna och lidandet i världen. Att indierna i det förflutna icke insett detta och ingenting gjort för att tjäna livet och utvecklingen, beror på deras totala missuppfattning av karmaläran. De mena också, att människan av livet får vad hon förtjänat. Lider individen, så är det dålig sådd, som måste avbetalas. Är han okunnig, så saknar han förutsättning bli infödd i högsta kasten och får vänta, tills han någon gång i avlägsen framtid kan bli det.

⁸Det är att märka, att brahminerna i allmänhet äro lärda i vedaskrifterna och upanishaderna men icke invigda i någon hemlig kunskapskola.

⁹Eftersom all kunskap om verkligheten misstolkas, har naturligtvis vetenskapen om lagen för återfödelse blivit idiotiserad också i Indien. Alldeles frånsatt, att indiernas själavandringsteori är orimlig och omöjlig, eftersom människan är en individ med kausalhölje, som icke kan inkarnera i ett djur, har vetenskapen om en mångfald upprepade liv haft andra olägenheter. I sin okunnighet inbillade de sig, att de ha "tiden på sig", att några inkarnationer mer eller mindre icke "spela någon roll", och så nöja de sig med att "göra så liten dålig karma" som möjligt och hoppas på det bästa. Men självlagen och ödeslagen säga något annat. Den, som har kunskap och icke tillämpar den, begår underlåtenhetens fatala misstag. En dylik dumhet kan kosta många inkarnationer och ingalunda av angenäma slaget. I bästa fall förverkas möjligheten till bättre förhållanden och snabbare medvetenhetsutveckling. Det finns mycket i Indien som förklaras därmed.

¹⁰Indiska nationen är ett slående exempel på hur läran om återfödelse och "karma" kan missuppfattas och vilseleda. Denna nation, som en gång var långt före övriga nationer i sin medvetenhetsutveckling, har ständigt sackat efter. Kastväsendet, som ursprungligen var avsett att underlätta utvecklingen genom lämplig arbetsfördelning för dem på de olika utvecklingsstadierna, har urartat till att motarbeta denna utveckling. Som alltid är det "prästkasten", som för att kunna härska och bevara sina privilegier varit största hindret; en prästkast av otroligt lärda imbeciller, fullproppade med de fiktioner, som livsokunnigheten härlett ur sanskritlitteraturens oförstådda symbolspråk. Denna prästkast fördrev Buddhas lärjungar från Indien och omintetgjorde Buddhas försök till både social och andlig reformation, den sociala som en nödvändig följd av den andliga. Tyvärr gick Buddhas förhoppning att kunna bibringa sina efterföljare sunt förnuft (förutsättningen för all verklig förståelse) om intet, varmed även buddhismen urartade till en lära, en dogmatik, som icke längre kan godtagas av sunda förnuftet, vilket medfört att man fått olika tolkningar av det självklara. Sunt förnuft är högsta förnuft och högsta instans i allt, som kan hänföras till trosfrågor. Det var Buddhas lära. Och alla ska förvärva sunt förnuft under medvetenhetsutvecklingen genom inkarnationerna. Den, som följer sunda förnuftet, utvecklas snabbast. Den, som vägrar följa sunda förnuftet, begår sitt största livsmisstag och ökar antalet inkarnationer.

¹¹Den som menade, att han fick skylla sig själv, eftersom han var så dum, att han inkarnerade tillsammans med alla de klaner på lägre civilisationsstadiet, som fått till uppgift att rasera existerande kultur, hade tydligen ingen tanke på att vi utvecklas genom att hjälpa de livsokunniga till bättre insikt.

¹²Kastväsendet hade manun instiftat av två skäl. Dels skulle därmed rasblandningen mellan arier, atlantider och lemurier förhindras. Dels skulle de fyra kasterna underlätta för ödesmakterna, som bestämma inkarnationerna, att låta individerna, tillhörande de fyra utvecklingsstadierna, inkarnera i för dem lämplig omgivning, motsvarande deras olika behov av livserfarenheter och möjlighet till medvetenhetsutveckling. Emellertid ledde detta under årtusendena så småningom till "andligt" förfall: högmod hos de högre och avund hos de lägre, varmed välviljan till alla och riktiga mänskliga relationerna åsidosattes. Enligt lagen för sådd och skörd ha dessa hatyttringar hindrat ödesmakterna under de senaste tolv tusen åren fullfölja avsedda planen att låta individerna få inkarnera i de kaster, till vilka de egentligen höra.

¹³När det blev allmänt bekant, att två oinvigda europeer fått korrespondera med två "rishier", inbillade sig massor av brahminer, att de också borde få göra det. De få svar på tal av 45-jaget M. (*The Mahatma Letters to A. P. Sinnett*, Letter No.134): Icke förrän de avstått från sina gamla vidskepelse, sin kast, sina vanor, sin själviska exklusivitet. Brahmanismen hade degenererat till ännu en religion med pomp och ståt, vilken formligen doftade av idolatri, som omfattades av massorna och som stillatigande om än icke avsiktligt uppmuntrades av dem, som drogo fördel av massornas okunnighet. Brahminernas förfäder ha ur Indien drivit bort efterföljarna av den enda sanna religionen på jorden, och icke förrän de omvänt sig till buddhismen, ha de någon utsikt att någonsin få höra ifrån planethierarkien.

¹⁴Två fakta äro vidare att beakta:

¹⁵När det i Indien blev bekant, att västerlänningar fått taga del av vedaskrifterna etc., höll det på att bli uppror. Så stor var indignationen över att barbarerna delgivit detta vetande.

¹⁶Att västerlänningar räkna Indien till de utvecklade länderna, har icke bidragit till att väcka respekt för indisk världs- och livsåskådning.

¹⁷Detta är endast några synpunkter på den oerhörda skillnaden i västerländsk och indisk mentalitet, en skillnad så betydande, att Kipling kunde lansera slagordet, "Öst är öst och väst är väst, och aldrig mötas de två."

¹⁸Människorna ha en obotlig tendens att krångla till allt. Det hela är så enkelt, att det övergår de lärdes förnuft, som är motsatsen till sunt förnuft. Det är så ofantligt litet som behövs, när man väl lyckats befria sig från alla lärdomens illusioner och fiktioner. Med sunt förnuft, rättrådighet och enhetskänsla (att alla utgöra en enhet i livshänseende, att allt är hat som icke är kärlek) skulle livet i fysiska världen kunna bli ett paradys. Det är alldeles för enkelt för de lärde. Men det är den religion, som alla tiders vise varit eniga om: kärlekens och sunna förnuftets (vishetens) religion. Vilken arbetshypotes i övrigt skall anses lämpligast, måste vi sluta upp med att strida om. Något annat än en hypotes kan det aldrig bli, eftersom tro och övertygelse förbli subjektiva, tills individen uppnått kausalvärlden och själv kan konstatera fakta i de tre mänskliga världarna (fysiska, emotionala och mentala). Den insikten befriar oss från vad som för närvarande är en av de mest utmärkande egenskaperna: intoleransen, en av hatets otaliga yttringar. Att man icke ens kunnat inse, vart man skall hänföra emotionallivets attraktions- och repulsionsyttringar, är också ett bevis på nuvarande bristfälliga psykologiska insikt. Man har nätt och jämnt upptäckt, att medvetenheten är en av verklighetens tre aspekter. Och för övrigt är allt, som man ej kan experimentellt konstatera, gissningar av otrolig primitivitet.

7.2 Olika slags yoga

¹Den yogafilosofi, som fortfarande breder ut sig, är missförstådda brottstycken av den yoga, som lärdes på Atlantis. Mycket, som då beforderade medvetenhetsutvecklingen, verkar numera atavistiskt.

²Gnana yoga avsåg mentalmedvetenhetens utveckling, bhakti yoga emotionalmedvetenhetens och karma yoga förvärv av essentiala egenskaper. Av dessa tre slag av yoga är karma yoga den minst riskabla, eftersom den håller sig inom det objektivt uppfattbara. De båda andra äro subjektiva, och den subjektiva medvetenheten har så lätt att förirra sig i logiskt okontrollerbara fantasiregioner.

³I en av Verdandis småskrifter (nr 526) av år 1952, betitlad *Indisk mystik*, har österrikiske författaren Walther Eidlitz dels lämnat några uppgifter om hur västerlandet upptäckte indiska yogalitteraturen, dels anfört några citat ur vedaböckerna, upanishaderna och Bhagavadgita. Den som först, enligt författaren, skall ha introducerat denna filosofi är A. H. Anquetil-Duperron, som år 1802 i Strassburg publicerade en till latinet gjord översättning av persiska arbetet Oupnekhat (förvanskad persisk form av sanskritordet upanishad). Detta persiska verk var en fri översättning från sanskrit, utförd i Delhi omkring år 1656. Det var härifrån Schopenhauer hämtade sitt vetande om indisk filosofi.

⁴Försöket att ange dessa urkunders ålder har vållat mycken huvudbry. Som bekant sakna indierna varje sinne för historisk kronologi. Man har gissat på 6000 år fvt och 700 år vt. Skrifternas verkliga ålder tillhör esoteriska historien. Ingen exoterisk forskare skulle godtaga exakta tidsuppgifterna för de olika verken. Så de få fortsätta med att gissa.

⁵Det var Blavatsky, som återuppväckte allmänna intresset i Indien för studiet av sanskrit och upanishaderna. Att hon därvid gick till överdrift, var förklarligt på grund av den ohållbara mellanställning hon försattes i mellan planethierarkien och en fientligt inställd teologi och vetenskap. Att det fanns ögonblick i hennes liv, då hon tyckte sig "förrädd av både gud och människor", hör ju till de erfarenheter alla mänsklighetens vägvisare ("frälsare") få göra. Den,

som icke "hängt på korset", bespottad av alla, har icke avlagt slutprovet (med upplösningen av permanenta kausalhöljet, människobandet), varigenom förstajaget har blivit ett andrajag.

⁶Agni yoga, som det fantiserats så mycket ovederhäftigt om (som om allt esoteriskt), kommer aldrig att få bli exoterisk. Det är en metod, som är förbehållen lärjungarna till planethierarkien. Inga ockulta sekter komma att få hand om den, ehuru försök att påstå motsatsen givetvis ska göras. Sådan kunskap är endast för dem som offra allt för att tjäna mänskligheten och enheten. Det är ett offer, som mycket få äro i stånd till och som innebär mycket mer än vad folk mena med offer. Individerna har helt enkelt upphört att existera för egen del och har icke ens tanke på egen utveckling eller något slags belöning.

7.3 Yogiernas okunnighet

¹Det måste klart hävdas, att yogafilosoferna sakna kunskap om verkligheten och livet och ingalunda äro några vägvisare för människan. De sakna esoterisk kunskap och sakna möjlighet bedöma allt, som tillhör esoteriken. De ha kunskap om etervärlden och emotionalvärlden och äro alltså i det hänseendet likställda med klärvoajanter. Men därmed har man icke kunskap om verkligheten utan blir ofelbart offer för sina egna förmodanden i övrigt.

²Först kausal objektiv medvetenhet kan lösa tillvarons problem, emedan den ger tillgång till verkliga fakta (icke skenfakta) och till riktiga ideer, intuitionens ideer, de enda exakta. Västerlänningen har all anledning att taga avstånd från en spekulation, som han saknar möjlighet bedöma och därför riskerar att falla offer för. Yogan är i väsentliga avseenden på villovägar. Det lilla, som finns däri av verklighetskunskap, ha yogierna fått från en missförstådd esoterik.

³Yogafilosoferna röra sig med begrepp, som icke endast ligga utanför möjlig mänsklig erfarenhet utan även möjlig förståelse. De tala om "atman", och deras definitioner eller, riktigare uttryckt, avsaknad av definitioner visa, att det rör sig om ett konstruktionsbegrepp och icke ett realitetsbegrepp. "Det förborgade, okända, eviga i människan, atman, är ingalunda detsamma som västerlandet kallar själ eller ande." Vad menas då med "ande"? De olika författarna ha sina egna definitioner på hithörande företeelser, och sedan är det ingen konst att vederlägga.

⁴Betecknande för indisk mentalitet är, att den gentemot alla vederläggningar alltid kan åberopa sig på andra system, som utarbetats under något helt annat århundrade och som "utsäger något helt annat". Det återstår då bara att bedja om det systemet och på det viset foga vederläggning till vederläggning. Ty alla äro fiktionssystem, och dylika kunna alltid visas vara felaktiga.

⁵De på mystikerstadiet sakna instinkt för esoteriken med dess exakthet i alla avseenden. Detta gäller även de mest skarpsinniga indiska filosoferna. De ha förvärvat full mental medvetenhet i 47:6, i vilket medvetenhetsslag just skarpsinnigheten firar triumfer. De konstatera, att mänskliga förnuftet ej kan lösa verklighetsproblemet och hamna på högre emotionalstadiet, där deras lössläppta fantasi i förening med känslans förmåga uppgå i oändligheten av dem tolkas såsom föreningen med gud eller Brahman eller det absoluta.

⁶Tilltron till egen omdömesförmåga är ett genomgående drag från den mest primitive och okunnige till den mest lärde. Den är obotlig. Det är intressant konstatera, att detta gäller även indiska rajayogier. En dylik förklarade ett verk av ett 45-jag för "vittnande om okunnighet". "Det kunde icke jämföras med yogafilosofernas insikt." För esoterikerna är detta tillräckligt upplysande om även bästa yogiers omdömesförmåga och deras tilltro till denna, auktoritetstro av emotionalt slag.

⁷Yogierna ha ännu icke kunnat bli kausaljag, och kausaljag bli icke yogier.

⁸I Indien inkarnerande kausaljag eller essentialjag böra ej förväxlas med de olika slags yogier, som västerlänningen eventuellt får höra talas om. Dessa yogier utgå från någon "helig man", som samlat kring sig lärjungar. Vilka metoder dessa än använda, nå de aldrig över helgonstadiet (47:6; 48:2). De äga icke esoteriska kunskapen om verkligheten, icke vetskap om planethierarkien.

⁹Yogierna tro, att de genom sina meditationsmetoder kunna uppnå "atman" och buddhisterna

“nirvana”, då de icke nå ens “högsta manas” (kausalmédvetenheten, 47:1). De ge sig ut i médvetenhetsoceanen utan sjökort och kompass och stirra på något de tro vara fastlandet och målet, då det endast är ett för esoterikern klart utprickat skär.

¹⁰Yogierna tro, att mentalvärlden är “nirvana”. De veta icke om planethierarkiens existens och naturligtvis icke heller om ännu högre riken. De äro ur stånd att rätt tolka Patanjalis sutras, vilket deras samtliga kommentarer visa. I regel hamna de i Shankaras advaita-illusionsfilosofi och förlora sig därmed i emotionalitetens fantasiöcean. Patanjali kan icke tolkas rätt av andra än esoteriker.

¹¹Liksom den, som saknar mental médvetenhet (stora massan i Atlantis), icke kan fatta vad denna médvetenhet innebär och ger för möjlighet till förståelse, så är det med den som saknar ännu högre slag av médvetenhet: kausal, essential etc. Det lönar sig icke att tala med den blinde om färgen. Betecknande för den egoistiska maktviljan och självhävdelsen är emellertid, att sådana icke vilja godtaga fakta, som skulle få dem att tro sig vara i behov av större förmåga. De förkasta kunskapen om högre slag av médvetenhet, emedan de annars icke skulle själva kunna vara “gudar”. Ingen skulle kunnat övertyga Ramakrishna om att han icke var gud och kommit så långt som var möjligt i universum. Fiktionen, att människan kan bli gud, blir nog den sista fiktionen yogierna överge. Fiktionen om själavandringen komma de emellertid snart att släppa. Den är alltför komprometterande. Svårast blir nog för dem att erkänna planethierarkiens existens. Ty därmed blir värdet av deras religiösa litteratur eller snarare deras kommentarer till upanishaderna tämligen illusoriskt.

¹²Indierna ska bli de sista, som ens bry sig om att undersöka hylozoikens hållfasthet. De äro för övrigt mystiker och ha aldrig nått upp till kausalintuition, hur mycket de än tala om intuition. De ha sina upanishader och sin Patanjali, som de tro sig kunna tolka, och denna tro förlamar omdömesförmågan.

¹³På sista tiden ha de uppfattat så mycket, att de börja övergå från läran om själavandringen till reinkarnationen. Men de sakna all uppfattning, varför en människa icke kan bli ett djur. Människan har ett kausalhölje, vilket djuret saknar, och det höljet på gränsen till femte naturriket går aldrig in i en djurkropp.

¹⁴Det är att förutse, att de omärkligt komma att lära både ett och annat från esoteriken, samtidigt som de icke kunna nog oja sig över denna “grova och besynnerliga kult”. Som man ser är förbittringen stor även på det hållet och okvädinsorden hagla. Det gäller att avskräcka folk från att undersöka och samtidigt grundlägga en fast allmän opinion.

¹⁵Ett annat typiskt drag är indiernas påstående, att Pytagoras fått sina läror från Indien. En jämförelse visar, att varje dylikt påstående vittnar om grov okunnighet.

7.4 “*Heliga skrifter*”

¹Yogafilosofiens termer motsvara i viss mån den terminologi, som utformades i Atlantis och fortfarande används inom planethierarkien. Men dessa termer ha naturligtvis blivit mer eller mindre missuppfattade av yogierna och därmed förvrängda, vilket medfört en beklaglig “idiotisering” av hela deras betraktelsesätt med dogmer, som blivit hart när outrotliga. Man kan endast varna västerlänningar för att låta sig vilseledas, vilket blir svårundvikligt, om de såsom forskare fördjupa sig i yogalitteraturen.

²Yogierna misstaga sig, om de tro sig om att kunna tolka sina esoteriska, alltigenom symboliska skrifter, upanishaderna och vedaböckerna. Liksom judarna misstolka sina kanoniska skrifter (gamla testamentet), de kristna sitt nya testamente och muslimerna sin koran, äro de gamla sanskrittexterna fortfarande oförstådda och komma att så förbli, tills planethierarkien finner tiden inne att publicera den verkliga världshistorien med redogörelse för dessa litterära verks tillkomst. Vi få då också uttolkningen av symbolerna i dessa verk. Vissa ockulta sekter ha givit sig sken av att sitta inne med tolkningen av en mängd symboler. Det finns all anledning att

betrakta dessa tolkningar med en god portion sund skepsis. I varje fall ha deras tolkningar icke godkänts av planethierarkien.

³Av "heliga indiska litteraturen", bl.a. upanishaderna och vedaböckerna, äro Patanjalis Yoga-sutras och Bhagavadgita de enda, som godkännas av planethierarkien.

⁴De skulle behöva omtolkas till västerländskt föreställningssätt med användande av hylozoiska termer. Måhända skulle en grupp esoteriker kunna utföra arbetet under ledning av planethierarkien.

⁵Yogafilosofernas tolkningar av dessa skrifter äro i det närmaste värdelösa, eftersom de icke äga esoterisk kunskap. Även sedan de förvärvat sådan (t.ex. Subba Rao), äro deras spekulationer alltför abstrakta för att orientera i verkligheten. Vad västerlänningen behöver är fakta i rätta sammanhang och beskrivning av verkligheten. Därefter har han möjlighet förstå de symboliska talesätten, som dittills endast eggat emotionalfantasien att förlora sig i oändligheten och inbillat honom kunna ingå i Parabrahman eller någon annan fantasikonstruktion.

⁶Trots Buddhas energiska hävdande, att det icke finns några "heliga" urkunder, fortsätter man alltjämt med dylika missvisande beteckningar. (Vi veta då omedelbart, att det rör sig om tro och icke insikt.) Hur oklara alla till yogafilosofien hörande fundamentaltermer äro, framgår av att varje författare har sin egen uppfattning om dessas innebörd. Det är med yogan som med all annan filosofi. Den är skarpsinnighetens och djupsinnighetens spekulation med subjektivistiska föreställningar utan objektiv motsvarighet.

⁷De lärde komma alltid att tvista om uttalet i "döda språk". Detsamma gäller sanskrit. Vilken av de hundratals indiska dialekterna, som kommer närmast rätta uttalet, förblir okänt. De lärde må alltid tvista om det t.ex. heter gnana eller jnana, Shankara, Sankara eller Samkara eller något annat. Ljudenlig stavning är omöjlig att genomföra, ty envar har sitt uttal.

7.5 Höljescentra, andningsövningar

¹"Hinduernas psykologi räknar med sex centra i kroppen. Det understa, fyrbladiga, motsvarar våra testiklar. Här ligger ormen kundalini hoprullad. Det gäller att genom koncentrerad meditation draga upp saften från testiklarna genom de övriga centra upp till hjässcentrum."

²Även västerländska klärvoajanter ha gjort samma misstag. Esoterikern räknar med 77 centra, varav sju äro viktigast. Kundalini tillhör bascentrum, icke sakralcentrum.

³Att "europeiska anatomen icke finner exakta motsvarigheter (i körtlar) till de olika chakra", betyder ingenting. Vilken barnslighet att vända sig till medicinare, dessa fysikalister, dogmatiker och skeptiker!

⁴Man kan ännu i modern indisk yogalitteratur få läsa, att "kundalini" finns i sakralcentrum och att rajayogametoden möjliggör överförandet av denna energi till strupcentrum. Detta är ett misstag. Kundalini "slumrar" i bascentrum, och skulle mot all förmodan yogin lyckas väcka den till liv, så blir resultatet katastrof, hur "helig" den vise än tror sig vara. Kundalini kan utan risk väckas först av kausaljaget.

⁵Med hänsyn till att alltför många falla offer för dylik "teknik", och skadan är obotlig. Måhända kan följande förklaring underlätta förståelsen: De flesta av organismens funktioner ha alltsedan Lemuriens tid varit automatiserade. Till dessa höra bl.a. andningen, hjärt-, lever-, njur-, mjältefunktionerna. Automatiseringen innebär, att dessa funktioner försiggå utan övervakning av uppmärksamheten. Genom andningsövningar upphäves automationen, så att andningen i fortsättningen blir beroende av konstant övervakning av uppmärksamheten. Att detta måste bli katastrofalt för dem, som icke uteslutande kunna ägna sig åt dylik övervakning, torde en smula eftertanke klargöra.

7.6 *Yoga är ej för västerlänningar*

¹Västerlänningar avrådas från alla slags "yogaträning". För dylik behövas orientalisk fysik och mentalitet. Västerländska metoder äro under utarbetande.

²"Den europeiska yogin är en så grotesk och humbugartad företeelse, att han väcker vårt åtlöje."

³Det är totalt förfelat att införa orientalens föreställningar i västerlandet. Yoga är för orientaler, icke för västerlänningar. Det är två helt olika mentala utvecklingsätt. Individen föds in i olika kulturer för att undvika mental ensidighet. Men det är principiellt felaktigt att hos västerlänningar återuppväcka latent orientalisk. Västerlänningen skall lära sig tänka i överensstämmelse med västerländskt vetenskapligt betraktelsesätt. Det innebär en övning i på fakta grundad mental konkretiseringsförmåga av oersättlig betydelse.

⁴Yogiernas kontemplativa helgonideal är fullständigt förfelat. Därmed frälsas icke människorna, ty det är hela mänsklighetens medvetenhetsutveckling det gäller. Endast under omständigheternas starka tryck utnyttjar människan sin fulla kapacitet. Vi äro kallade till ett handlingens liv.

⁵Allt fler lärare i yoga uppträda i västerlandet, ibland indiska yogier, ibland lärjungar till dessa yogier. Naturligtvis vinna de anhängare bland de lättrogna, som icke förvärvat sunt förnuft. Nyligen annonserades ett välbetalt föredrag av en europé, som lärt av en stor indisk maharishi om "transcendental meditation"! Därtill är endast att anföra ett kategoriskt uttalande av 45-jaget D.K.: "Someday we shall have occult schools of ("transcendental") meditation. There are none such today. Those claiming to give such are false teachers." Det kan tilläggas, att inga sådana skolor komma att inrättas, förrän planethierarkien återkallats.

⁶Allteftersom allt fler fakta från planethierarkien bli offentliggjorda, få vi vara beredda på att dessa komma till yogiernas kännedom och bli inarbetade i deras spekulatönsystem.

⁷Indiska tänkare ha redan tillgodogjort sig många av de verklighetsfakta, som planethierarkien låtit publicera i västerlandet (åren 1875–1920 genom teosofiska samfundet i Adyar). Givetvis komma de även att anamma de fakta, som planethierarkiens sekreterare D.K. –Kleinias utlämnat åren 1920–1950. Det gäller att icke glömma detta, när framdeles yogierna fortsätta med att missionera i västerlandet. Risk finns annars för en förvänd uppfattning med den vanliga historiska begreppsförvirringen. Man måste klart hålla isär yogafilosofien före och efter år 1875.

⁸Folk i västerlandet, som blivit övertygade om att indierna begripa allting bäst, bli också propagandister för dessa nya system, vilket ytterligare skall öka rådande desorientering. Provhärpå finns redan i intresset för Sri Aurobindo Ghoses skrifter, som danske professorn Hohlenberg gjort reklam för. Aurobindo grundade också ett internationellt universitet i Pondicherry, med uppgift att sprida hans nya yogasystem över världen.

⁹En indisk yogi i västerlandet (de börja bli många) upplyser om, att endast en del av vår hjärna utnyttjas och råder (för att öka dess kapacitet) att man lär sig skriva med båda händerna. Visst uppövas ett visst nytt motoriskt område. Men blir man visare för det? Många västerlänningar, som länge varit inkarnerade i Indien, tilltalas av yogan, därför att den kunskapen finns latent i deras undermedvetna. Men de ha därför icke större förmåga bedöma yogans verklighetshalt utan falla offer för dess illusioner och fiktioner.

¹⁰Den engelske yogapropagandisten Paul Brunton, vilken (som de flesta) bildat sig sin egen uppfattning om yoga, har fantiserat om "mentalismen" utan förståelse för vad som menas därmed. Själv är han en typisk emotionalist.

7.7 *Hylozoiken är överlägsen yogan*

¹Orientalerna (särskilt indierna) ha huvudsakligen haft sin uppmärksamhet riktad på medvetenhetsaspekten och "levat" i denna. Hade de som västerlänningarna (under förgrekiska och grekiska epoken samt sedan naturforskningens början) levat i materiaspekten, så hade fysiska

livets problem, de viktigaste i fysiska världen, de fysiologiska och sociala problemen, varit lösta. Vi hade sluppit de religiösa och filosofiska fiktionerna.

²Innan hierarkiska kunskapen fick offentliggöras, var yogafilosofien ett ojämförligt överlägset betraktelsesätt. Men jämförd med esoteriken visar den sig vara endast ett annat fiktionssystem. Den är en konstruktion av fakta tillgängliga i människans världar. Men därmed får man ingen kunskap om fundamentala verkligheten, om kosmiska, solsystemiska, planetariska världar, om de olika naturrikena och alls ingen kunskap om femte och sjätte naturrikets världar.

³Nuerna ha även indierna uppmärksammat västerländska esoteriken och börjat tillgodogöra sig hithörande fakta. Propagandan för yogan, som tar sig alltmera uttryck i litteraturen, har gjort att västerlänningar "gått över ån efter vatten" och förbisett, att hylozoikens världsåskådning innehåller planethierarkiens beskrivning av verkligheten.

⁴Västerlänningarna behöva icke gå till indiska litteraturen och dess framställning av kunskapen om verkligheten. Vi ha Pytagoras och Platon, fullt jämförbara med indiska "auktoriteter". Givetvis återstår ännu att framställa dessa i esoterisk belysning och befria dem från alla esoteriskt okunnigas tolkningar. Laurency har gjort en början. Andra ska fortsätta verket. Den utformning yogafilosofien fått i västerlandet är i hög grad missvisande. Ännu har ingen författare riktigt återgivit indiska lärorna. Det kunna endast verkliga esoteriker, icke indiska lärde.

⁵Visserligen tillhörde de rishier, som i Atlantis utformade sankhyafilosofien, även planethierarkien. Men den läran utgick från atlantidernas mycket begränsade möjlighet till verklighetsuppfattning.

⁶Hur djupsinniga de gamla österländska symbolerna än äro, så äro de snarast ett hinder för den västerländska förståelsen (filosofien och vetenskapen), vilken i olikhet mot orientalismen (som utgår från medvetenhetsaspekten) utgår från tillvarons materieaspekt.

⁷Det västerländska betraktelsesättet, som utgår från egna utforskningen av fysiska världen, ger en vida bättre grund för verklighetsuppfattningen än indiska filosofien. När en gång även västerlänningarna förvärvat möjlighet utforska fysiska etervärlden, nå de kontakt med emotionalvärlden och måste erkänna existensen av högre världar. De ha då större möjlighet till objektivitet och förståelse för verklighetens tre aspekter och därmed överlägset begripande av tillvaron. "Ljuset kommer alltid från öster", ty väst blir då öst och öst blir väst (via Amerika till Asien).

⁸Indiska yogafilosofien utvecklar individen till en personlighet, vilket betyder, att det mentala behärskar det emotionala och det emotionala behärskar det fysiska. Den odlar medvetenhetsaspekten. Men den försummar materieaspekten, som västerlänningarna utforska och alltmer lära sig behärska med vetenskapliga metoder. Dessa forskningar ska leda till utvecklandet av fysisk-eterisk objektiv medvetenhet och konstaterande av eterhöljets existens, en sak yogierna ha mycket oklara föreställningar om. Vetenskapens studier av ljus och färg komma att medföra en revolution även i kulturellt avseende. Studiet av ljudet såsom energikälla kommer bl.a. att visa rätta metoden för s.k. atomsprängning och lösa energiproblemet. Filosofien kommer att inse det infantila i försöken att konstruera en världsåskådning och kommer att bli vad den från början var, levnadskonst och livsvishet.

7.8 Självet

¹Enligt Patanjali "uppnås yoga genom fullständigt herravälde över tankar och känslor. Individen blir då medveten om vad han är." Detta har ibland översatts med att "han lär känna sig själv".

²Vad han lär känna är en del av medvetenheten i fyra av sina höljen. Men det är endast en liten del av det hela. För att individen skall kunna tala om verklig självkänedom, måste han ha förvärvat självmedvetenhet i sitt kausalhölje. Han har då möjlighet lära känna sitt undermedvetna, som är dittills oåtkomliga minnet av alla hans tiotusentals inkarnationer såsom människa.

³Med undermedvetenhet menar yogin det som han kan erinra sig av innevarande liv.

⁴Man kan tryggt påstå, att varje människa har möjlighet förstå något av sig själv. Sedan är det en annan sak, om man nöjer sig med "ytlig" självkänedom. Men då bör man också veta, att av det slaget finnas många fler grader än psykologerna ännu ens ana.

⁵Psykoanalytikerna påstå, att deras metod "upplöser jaget i dess beståndsdelar". Vilket visar, att de icke ens veta vad jaget i verkligheten är. Det enda man kan komma åt är olika slags höljesmedvetenheter och dessas olika slags molekylarmedvetenheter. Göra detta på enda riskfria sättet kan endast ett kausaljag.

⁶Mystiker tala om att "finna Självet", motsvarande yogiernas tal om att "realisera Självet". Monaden (uratomen) är i det fysiska involverad i 48 allt lägre atomslag. Bara det betyder 49 olika höljen! När jaget nått högsta kosmiska värld, har det avverkat dessa allt högre materiehöljen med motsvarande medvetenheter. Dessa medvetenheter äro undan för undan jagets högsta slag av medvetenhet under dess evolution. Självet är jagmedvetenheten i en utvecklingsprocess. För människan är "Självet" högsta uppnåeliga medvetenhetsslag i människoriket.

⁷Somliga mystiker tala om "Självet" som den "underliggande realiteten eller gud". Esoteriskt kan därmed endast avses den kosmiska totalmedvetenheten ("universums själ"), i vilken varje individ har oförlorbar del. Så gott som varje mystiker har sin terminologi, vittnande i regel om livsokunnighet.

⁸Uttrycken "gud immanent och transcendent" förstås lätt av esoterikern. Varje monad är en gud i vardande, en potentiell gud, gud immanent. Alla högre riken, vilka alla samarbeta för evolutionen, äro för människan gud transcendent.

⁹Yogafilosofien lägger vikten på att individen skall göra allt han kan enligt lagen för självförverkligande.

¹⁰Yogierna tala om att "uppnå självrealisation", "realisera självet", utan aning om vad självet (monaden, uratomen) är. De tro, att de i trans-tillståndet "samadhi" (när de förvärvat förmågan att efter behag i sitt emotionalhölje lämna organismen med eterhöljet, det är vad alla medier kunna) blivit "ren ande", gud, ingått i Brahman.

¹¹En intressant passus förekommer i ett brev från K.H. till Sinnett efter det att han från att vara ett 45-jag blivit ett 44-jag: "Jag har varit på en lång resa efter högsta kunskapen. Den är över nu och jag är tillbaka i mitt gamla «själv» igen. Men vad är «Själv»? Endast en vidarefarande gäst (only a passing guest)." Han var tillbaka i sina gamla höljen, till vilka han fogat ytterligare ett. Självet? Jaget uppehåller sig i något av sina höljen och samtliga dessa ersättas undan för undan av högre slag. Endast okunnigheten tar ett hölje för jaget.

7.9 Illusion

¹Illusionsfilosofien (advaita, filosofiska "idealismen") förnekar materiella yttervärldens existens och har därmed befriat sig från besväret med att lösa alla de problem, som verklighetens materieaspekt medför. Denna illusionsfilosofi stammar från Indien, där den blev en följd av att materieaspekten av advaitafilosofen Shankara eliminerades. Ursprungliga vedantafilosofien har fortfarande i Indien de flesta anhängarna. Den är, liksom europeiska filosofiens s.k. idealism, ren subjektivism och har som sådan också medfört allmän desorientering i verklighetshänseende. Man föraktar fysiska livet och lever helst i emotionala medvetenhetens fantasivärld, befolkad av otalet "gudar och demoner".

²Att illusionsfilosofien (advaita) kunnat få sådan utbredning i Indien, är icke förvånande. Dels bevittna alla människor magiska fenomen, som överallt förekomma, i de flesta fall resultat av massuggestion. Dels leva indierna ett rikare fantasiliv. Dels är indiernas organism lättare påverkad av ockulta inflytelser. Dels äga de större anlag för såväl eterisk syn som emotional klärvoajans. För indiskt betraktelsesätt (i många avseenden rakt motsatt västerländskt) ligger det ingenting orimligt i att förneka existensen av sådan verklighet man icke längre har användning för. (För ett

indiskt kausaljag att förneka emotionalvärldens existens.) Det som de icke vilja se finns helt enkelt inte.

³Hela indiska mentaliteten är så genomträngd av fiktionen om tillvarons "illusion", alltings irrealitet, att de flesta indier leva i en fantasivärld, som icke har någonting gemensamt med verkligheten. Den genomsyrar alla deras betraktelsesätt och formuleringssätt. Buddha försökte visserligen predika det sunda förnuftets prioritet. Men hans verk blev grundligt förfuskat. Tyvärr fortsätta de indiska esoterikerna och de som tillägnat sig yogafilosofiens jargong att använda ordet "illusion" i andra sammanhang än det enda riktiga: livsokunnighetens emotionala överklighetstänkande.

⁴Man har velat försvara indiska illusionsfilosofien med att somliga medge existensen av en materiell yttervärld och att talet om illusion icke avser realiteten utan det illusoriska i att sätta något värde på materiella ägandet och tillägga det någon livsbetydelse. Men även i det fallet begå de misstag. Även det materiella har en oerhörd betydelse. Annars skulle det ej behövt komma till. Det är just genom de nödvändiga erfarenheterna i fysiska världen, som förståelse förvärfas för övriga livsvärden, såväl förstånd som förnuft kunna utvecklas och erforderliga egenskaper förvärfas. Det är samma tankefel, som alltid begås vid alltings absolutifiering. Därför att den som blivit kausaljag kan säga: "de lägre världar, jag lärt känna och i vilka jag ingenting har mer att lära, kunna saklöst avvaras av mig personligen", gäller icke detta för dem som just genom erfarenheter i lägre världar förvärva förmåga nå högre världar.

⁵När individen uppnått sådan mentalutveckling, att han kan inse, att allt liv är utveckling och att man försummar denna genom att föredra det lägre framför det högre, sätta större värde på materie- än medvetenhetsaspekten, men likväl gör detta, då har individen blivit offer för falska livsvärderingarnas illusioner. Endast i den meningen har ordet "illusion" sitt berättigande.

⁶Ordet "illusion" är mycket missbrukat. Som vanligt har okunnigheten eller inbiliska förmätnheten, som tror sig begripa allt den saknar förutsättningar att fatta, förvrängt ursprungliga betydelsen.

⁷Ordet "illusion" används av många i Indien såsom beteckning på hela universum. Med "illusion" avsågo dessa allt som kan förändras, allt som är underkastat förvandlingens lag. Man kan säga, att allt uppstår genom "vibrationer" i urmaterien. Allt upprätthålles genom "vibrationer". Skulle dessa "vibrationer" upphöra, så skulle allting återgå till urmaterien.

⁸Allt rör sig. Allting i hela kosmos är stätt i ständig förändring. Det är därför somliga säga, att "allting är energi". Förändring är liv. Det är genom ständig förändring monaderna i alla naturriken göra erfarenheter och utveckla sin medvetenhet.

⁹Det är missvisande att tala om 45-jagens verklighetsuppfattning som "illusion". De fyra lägsta atomvärldarnas (46-49) objektiva realitet är för dem axiomatiskt och dagligen konstaterad. Det missvisande uttrycket "illusion" kan endast innebära, att högre världars verklighet (1-44) för dem är oåtkomlig, att kosmiska världarna (1-42) för dem äro utforskade och alltså närmast motsvarar en arbetshypotes med överväldigande sannolikhet. Men detta kan icke jämföras med något, som har minsta släktskap med mänskliga begrepp.

¹⁰"Nytt vin skall slås i nya läglar." Det är nödvändigt att finna nya ord för nya verkligheter och radikalt utrensa hela den gamla terminologien, som endast vållar eviga missuppfattningar.

¹¹Alla filosofiska system, som icke utgå från tillvarons tre aspekter, äro ohållbara.

¹²Det är missvisande att tala om "realiteten bakom formen". Form är materiens sätt att vara till. Idén formar materien. Endast livsokunnigheten tar formen för det väsentliga. All materia har medvetenhet. Det är fel att säga, att "formen döljer själen". Det är okunnigheten, som icke kan uppfatta medvetenheten i högre materielag.

¹³Uratomen är nödvändigt materiellt underlag för jaget. Utan urmateria och urenergi funnes det inga uratomer och ingen medvetenhet. Men det väsentliga hos uratomen är medvetenheten, jag- eller självmedvetenheten, som förvärvar vetande, kunskap, insikt, förståelse och efterhand

allvishet och förmåga förnuftigt använda makten.

¹⁴När jaget nått gudomsrikerna och lärt sig behärska materien och använda energien, framstår till slut medvetenheten, individualmedvetenheten i den sig alltmer vidgande kosmiska totalmedvetenheten, såsom själva livet och dess mening. Man förstår då orientalens symboliska uttrycksätt, den vikt han lägger vid denna insikt, den psykologiska effektiviteten i talesättet, att "allt utom medvetenheten är illusion". Sakligt och logiskt är satsen fel. Men psykologiskt och symboliskt kan den försvaras.

¹⁵Yogafilosofiens "stora illusionen" är alltså vad vi kalla okunnighet och har ingenting att göra med frågan om yttervärldens eller materiens existens. Vi drunkna i vanföreställningar på grund av vår okunnighet om tillvaron. De föreställningar vi göra oss om högre världar äro vilseledande. Däri består illusionen. Människan har möjlighet att utforska fysiska världen. För att utforska kausalvärlden fordras kausalmedvetenhet. Och mellanliggande världar, emotionalvärlden och mentalvärlden, äro de världar, där människans tanke formar materien, och vi sakna möjlighet upptäcka den materia vi använda härför. Vi se endast de materieformer fantasien frambragt. Det ger oss ingen kunskap om dessa världar eller om tillvaron i övrigt. Det vi se är okunnighetens fantasiprodukter. Det är därför emotional och mental klärvoajans endast förstärker våra vidskepliga åsikter, våra illusioner och fiktioner. Det är också därför esoterikern varnar alla för att förvärva dessa förmågor. De vilseleda och fördumma. Alla självlärda skådare (Swedenborg, Rudolf Steiner, Ramakrishna etc.) ha blivit vilseledda av vad de sett.

¹⁶Många bli överraskade, när de erfara vad som planethierarkien betraktar såsom emotionala illusioner. Några av dem kanske intressera:

¹⁷Ödesillusionen är att någon har en livsviktig uppgift och måste säga och göra som ödet bestämt.

¹⁸Aspirationsillusionen, som gör individen belåten med att vara en aspirant på lärjungaskap och fullt upptagen med sin andliga utveckling.

¹⁹Själv tillitsillusionen, som gör individen övertygad om att hans synpunkt är den enda riktiga, gör individen till ofelbar auktoritet i egna ögon.

²⁰Pliktillusionen, som gör att individen överskattar sitt ansvar och betydelsen av allt oväsentligt.

²¹Miljöillusionen, att omgivningen antingen utgör ett hinder eller är av särskild betydelse.

²²Intelligensillusionen, att den intellektuella förmågan kan bedöma allt.

²³Hängivenhetsillusionen, som i en idé, en auktoritet, en sida av sanningen, en person, ser något att dyrka.

²⁴Messiasillusionen, att individen är kallad till att frälsa mänskligheten.

7.10 Samadhi

¹Även yogafilosoferna tala om olika slag av övermedveten samadhi. De ha noga beskrivit dessa olika stadier, som endast äro alltmer abstrakta fiktionssystem, som yogierna sedan få bekräftade i samadhi, eftersom alla hypoteser materialiseras i emotionalvärlden. Med samadhi avses alltså det tillstånd, som erhålles, när emotionalhöljet (med högre höljen) efter behag kan lämna organismen med dess eterhölje. Individen är då fullt objektivt medveten i emotionalvärlden och rör sig där i dess sex olika regioner (48:2-7), uppfattade såsom sex olika världar på grund av de olika molekylarslagens olika materietäthet.

²Det yogierna kalla samadhi är icke verklig sådan. Verklig samadhi består i förmågan att leva i andratriaden. Detta innebär, att jaget lämnar alla förstatriadens höljen, vilket alltså är något totalt annorlunda.

7.11 "Bli gud"

¹Yogin har mycket lätt att bli gud. Det blir man i samadhi. Hur enkelt det går att nå "högsta tillståndet", "yttersta verkligheten", framgår av att Vivekananda upplevde det, när Ramakrishna berörde hans bröst.

²Yogafilosoferna liksom mystikerna begå det stora misstaget, att vilja bli för fort färdiga. De vilja bli ett med gud, bli gud. Men det går icke till på det sättet de tro. Det är många stadier till lägsta gudomsstadiet: kulturstadiet, humanitetsstadiet, kausalstadiet, essentialstadiet, och sedan återstå ytterligare tre världar att erövra, innan de blivit 43-jag och med rätta kunna säga som Christos: "Jag och fadern äro ett." Det är stort avstånd mellan värld 47 och 43, och mellanliggande världar hoppar man icke över.

³Yogierna tro att, när de säga, "jag är Brahman", de mena detsamma som Christos med: "Jag och fadern äro ett." Särdeles typiskt för yogisk uppfattning. Men yogierna äro icke invigda i esoteriska kunskapsordnar och kunna alltså icke förstå vad Christos menade. Hos gnostikerna kallades tredjetriaden för fadern. Christos uttalande betydde, att han såsom 43-jag blivit suverän i tredjetriaden. Förmodligen sade han det icke alls. De invigda vittna icke om sig själva. Men gnostiska romanförfattarna togo sig åtskilliga friheter. Symbolen är emellertid klar. När däremot yogin "blivit Brahman", har han förlorat sig i högsta emotionalsfären. I brist på mental objektiv medvetenhet har han ingen erfarenhet av mentalvärlden men godtar den för alla gemensamma fiktionen om "nirvana".

⁴Det har stora nackdelar att alltför snabbt uppgå i högre rike. Liksom det om "odjur i människohamn" heter, att de alltför tidigt lyckats kausalisera, så har det sina olägenheter att fantisera sig in i ett tillstånd, där man tror sig ha ingått i gudomen. Visserligen är det till stor hjälp vid förvärv av högre medvetenhet att använda metoden "som om" man redan ägde det man vill förverkliga. Men det är något helt annat än det självbedrägeri, vari man tror sig vara något annat än man är, vilket genomgående är yogiernas misstag. De bli offer för sin egen illusionsfilosofi.

⁵Raja-yogin är mentaljag och har utsikt att inom några få inkarnationer bli kausaljag. Men hela yogalitteraturen är bevis på att ingen av dem blivit kausaljag. Då skulle de veta bättre. Yogierna äro icke ens i kontakt med planethierarkien, ha aldrig blivit lärjungar till den. Men det lärjungaskapet är nödvändigt för att uppnå femte naturriket.

7.12 Nirvana

¹Enligt folkvidskepelsens själavandringstro finnas för själen inga oöverstigliga gränser mellan de fyra naturrikena, utan själen tänks involvera än i en sten, en växt, ett djur eller en människa, allt som belöning eller straff. De i högsta kasten anses kunna nå nirvana, förlora sin individualitet, genom att sammansmälta med världssjälen och därigenom undgå själavandringen.

²Den i lägre kast, som levat ett otadligt liv, tänks i sin nästa inkarnation kunna födas såsom brahmin. Därav beteckningen på brahminen som "den två gånger födde".

³Man jämföre därmed det naturligtvis förvrängda gnostiska talesättet "född pånytt", varmed avsågs individens inträde i femte naturriket. Detsamma avsågs med symbolen om christos-barnets födelse. Den nykomne betraktas såsom barn, räknas till de små bröderna eller anses som en av de minsta.

⁴Emellertid hålla många före, att det finns en genväg till nirvana. Varje medvetenhetsyttring har sin ofrånkomliga effekt, och det är dessa verkningar, som anses förhindra ingåendet i nirvana och framtvunga återfödelsen. Så tror man, att den, som inhiberar alla medvetenhetsyttringar, icke skapar någon ny karma och därför förintas i nirvana.

⁵Det finns många olika uppfattningar av nirvana. För de flesta betyder det utslocknande.

⁶Yogafilosoferna orda om "nirvana", som de sakna varje möjlighet att veta något om, varför samtliga deras utsagor därom äro felaktiga. Nirvana är alltså icke en gång ett "mysterium". Yogiernas "nirvana" ligger någonstans i de högre mentala regionerna.

7.13 Dharma

¹“Plikt” är ett mycket missbrukat ord, liksom ordet “ansvar”. Det bli alla ord, som allmänna livsokunnigheten använder.

²Det är eldens dharma att brinna. Att den därvid bränner, är icke eldens fel utan dens misstag, som felaktigt brukar den.

³I indiska läran om dharma ha västerlänningarna mycket att inhämta.

⁴Många försumma sina närmaste plikter för att jaga efter intressantare “plikter” på annat håll.

⁵De finnas, som låta sina anförvanter lida nöd för att spara till missionen! De äro groteskt okunniga om, att “vår nästa” är den, som för hjälp är hänvisad just till oss. Vår nästa kan finnas på närmare håll än i annan världsdel. “Charity begins at home.”

7.14 Intuition

¹Det indierna kalla “intuition” är emotionalmateriens och emotionalmedvetenhetens förmåga att genomtränga alla föremål i såväl fysiska som emotionala världen. Men vad yogin upplever är endast dessa två världars medvetenhet.

²Det är fel att kalla fantasien för “intuitionens organ”. Fantasien är tanken, när den dynamiseras av emotionalenergien (“begäret”).

³Det är fel som säges, att “fantasien tar vid, där de logiska begreppen klicka”. Den tar vid, där motsatstänkandets (kontradiktoriska tänkandet, 47:6) möjligheter äro uttömda. Fantasien är den ohämmade “emotionalmedvetenhetens expansion i oändligheten”, bortom all mental kontroll. Först när individen förvärvat perspektivmedvetenhet (47:5), underkastas fantasien sunda förnuftets kontroll. Det får bli en framtida psykologiens uppgift att definiera de sex olika slagen av emotional och kausal-mental medvetenhet, knutna till de sex olika molekylarslagen inom varje värld.

⁴Många ideer, som telepatiskt uppfångas av dagsmedvetenheten, ingå i mentalmedvetenheten för att där bearbetas och sedermera föras ner i dagsmedvetenheten. Individen, som är okunnig om processen, antar, att han upplevat en “intuition”.

7.15 Det undermedvetna

¹Med psykoanalysen (Freud, Adler, Jung etc.) ha nya fiktioner införts ifråga om “själslivet”. Och genast söka västerlänningar att konstruera psykoanalytiska system och jämföra dem med yogasystem utan förståelse för att samtliga äro fiktionssystem och att den skarpsinniga och djupsinniga jämförelsen i verkligheten är en fantasikonstruktion. Men det är sådant, som kallas vetenskap och som lärde män ödsla sin energi på. De nya fiktionerna ligga så nära de gamla, att intresset redan därigenom väcks.

²En jämförelse av några av dessa fiktioner med verklighetens fakta torde emellertid vara till gagn för dem som fastnat i fiktionerna och ej kunna taga sig ur dem.

³“Vi äro oundvikligt hemfallna åt mörka makter.”

⁴Dessa mörka makter finnas i vårt undermedvetna. Däri ha psykologerna rätt. Men eftersom de icke veta, vad det undermedvetna egentligen är, så har deras föreställning därom blivit en falsk konstruktion.

⁵Det undermedvetna är latent minnet av allt vi varit sedan jagmedvetenheten väcktes till liv, tiotusentals inkarnationer fyllda av eviga misstag ifråga om Lagen på grund av vår egoism och vår repellerande grundinställning till allt icke-jag. Men icke nog därmed. Eftersom all medvetenhet är kollektiv, så dels påverka vi andra omedvetet genom alla våra medvetenhetsyttringar, dels påverkas vi utifrån av otalet vibrationer, som genomströmma alla våra höljen. Alla dessa vibrationer gå spårlöst förbi utom de som på något sätt harmoniera med eller väcka dissonans i

vårt undermedvetna. (Lika dragas till lika. Lika känns av lika.) Så länge våra egna emotionala vibrationer äro av repellerande slag och detsamma är fallet med mänskligheten, blir vårt undermedvetna det "helvete" vi fasa för, när vi någon gång fånga en skymt av det.

7.16 Tibetanskt

¹Två betydande och samvetsgranna västerländska forskare, fransyskan Alexandra David-Neel och engelsmannen W. Y. Evans-Wentz, som tillbringat många år i Tibet (David-Neel 13 år, Evans-Wentz 15 år), ha omsorgsfullt redogjort för resultaten av sina forskningar. De ha i väsentliga avseenden bekräftat H. P. Blavatskys utsagor om Tibet.

²Evans-Wentz, som har ägnat 25 år av sitt liv åt studiet av tibetansk yoga, har sammanfattat sina rön i fyra betydande verk: *The Tibetan Book of the Dead*, *Tibet's Great Yogi Milarepa*, *Tibetan Yoga and Secret Doctrines* och *The Tibetan Book of the Great Liberation*. De vittna om vilken oerhörd forskarmöda och lärdom, som offras på utforskandet av urgamla symboliska litteraturen utan förståelse för att denna kan rätt tolkas endast av esoteriker. Dessa verk äro nya bevis på att endast kausaljag kunna klarlägga verklighetsinnehållet i upanishaderna, vedalitteraturen och all annan symbolisk litteratur.

³Dessa grundliga forskningar ha haft det goda med sig, att de visat grundlösheten av de falska och gemena beskyllningarna mot H.P.B. från hennes samtids vetenskapliga auktoriteter, halten av vetenskapsmännens ärlighet och vederhäftighet. De äro lika ovederhäftiga som någonsin teologerna.

⁴Verkens förnämsta förtjänst består i att de klargöra, att västerländsk esoteriker har en ojämförligt mycket klarare och exaktare uppfattning av verkligheten i högre världar med dessas högre slag av medvetenhet. Man föres in i en för västerlänningen totalt främmande föreställningsvärld med en djungel av praktfullt blommande symboler, vilka dölja realiteten. Man inser, att avsikten med illusionsfilosofien är att tvinga sökaren tränga igenom dessa missvisande symboler för att han därmed skall visa, att han gjort sig oberoende av alla ord och funnit verkligheten bakom fraseologien. Otvivelaktigt kan framtida psykologien i detta förfaringsätt ha mycket att lära. Men den, som söker fakta om verkligheten, får ofta känslan av att leta efter en nål i en höstack. Det sägs också rent ut, att kunskapen om verkligheten icke är för de ovärdiga. Dessa arbeten äro intressanta i flera andra avseenden. De tillhöra den litteratur, som esoterikerna beteckna med "mystik", alltså hemmahörande på emotionalstadiet.

⁵De innehålla icke esoteriska världsåskådningen. I den mån de beröra de kunskapsteoretiska problemen, höra de till den Shankaras illusionsfilosofi, som ännu i dag predikas av all världens subjektivist, vilka sakna vetskap om tillvarons tre aspekter.

⁶De visa, att även levnadsvishet och levnadskonst höllas hemliga i Tibet, liksom i Indien. Allt verkligt vetande hemlighölls. De förnämsta skälen voro dels insikten om att allting idiotiseras av de oförstående, dels att de primitiva förakta allting som de tro sig begripa och endast vörda det hemlighetsfulla, dels omsorgen om kastens eller prästerskapets auktoritet, för att nämna de förnämsta skälen.

⁷De tibetanska buddhisterna (mahayana) tala med största vördnad om sina stora mästare Buddha, Tsongkhapa, Milarepa och deras esoteriska visdom och ana icke, att de sakna förutsättningar riktigt tolka deras uttalanden. Men de ha åtminstone så mycket förnuft, att de icke som västerlandets lärde med förakt fördöma och förkasta allt, som övergår deras förstånd.

⁸Att hela denna mystiska litteratur betraktas såsom sakrosankt av orientalerna, är förståeligt. Eftersom den hållits hemlig, måste den behandlas med djupaste vördnad och tillbedjan. Att de västerländska upptäckarna göra det mesta möjliga av sina fynd, är fullt i stil med överskattningen av alla slags fynd. Det tillhör den vetenskapliga knappologien, som ger vetenskapen dess särställning och som okritiskt beundras av den kuriösa akademiska opinionen. Esoterikern, som alltid frågar efter verklighetshalten och livsvärdet, finner den inställning, som förbiser det

väsentliga för allsköns oväsentligheter, ofta nog förvänd.

⁹De hemliga skrifter, som finnas i indiska och tibetanska tempelarkiven och som numera bli publicerade i allt större utsträckning, äro inga esoteriska, fastän de utges för sådana. Dessa skrifter ha varit förbehållna de lärde och munkarna, som aldrig varit invigda i esoteriken.

¹⁰Samtliga äkta esoteriska skrifter äro väl förvaltade av planethierarkien och bli icke publicerade annat än av dess representanter, när den tiden är inne.

¹¹Vad världen behöver idag är emellertid icke dessa symboliska skrifter utan fulländade mentalsystem av esoteriska fakta och ideer, som alla kunna begripa.

¹²Det måste bestämt hävdas, att inga esoteriska skrifter förefinnas i exoteriska arkiv, vare sig i orienten eller occidenten.

¹³Vad Milarepa-biografien beträffar, visar det sig återigen, att västerlänningarna sakna möjlighet att tolka de gamla legenderna. De taga allting bokstavligt, vad som för kännaren av det esoteriska ter sig som symboliskt. Icke heller Milarepas biograf, Rechung, har haft vetskap om esoteriska kunskapen om verkligheten. Han utgår ifrån Shankaras subjektivistiska illusionsfilosofi och söker inlägga denna syn i Milarepas uppfattning. Betecknande för okunnigheten är ovetenskapen om Buddhas "andliga status". Att han en gång i Atlantis tillhörde "rishierna", betyder icke, att han fortfarande gör det. Han är ett 42-jag, icke en "arhat" (essentialjag, 46-jag). Det händer, att individer tillhörande planethierarkien inkarnera i Indien och Tibet. Eftersom möjligheter saknas hos de "lärjungar", som samlas omkring dem, att fatta det esoteriska, få lärarna nöja sig med att utgå från härskande ideologier och göra det bästa möjliga därav. Sedan tas deras symboler för fakta om verkligheten, och så får man denna tropiska djungel av fiktioner, som är så särdeles betecknande för hela den indiska folkfantasierna med dess spekulationsraseri. Att De Stora föredra att inkarnera i Indien, beror på att den "andliga atmosfären" där är en helt annan än i barbariska västerlandet med dess civilisation och teknik. De kunna hjälpa indiska eliten att i avsevärd utsträckning uppnå helgonstadiet.

7.17 Tagore

¹Nedan följa några citat från Tagore. De väga tungt:

²Den primitiva människan var upptagen av sina fysiska behov. Den moderna har vänt tillbaka till samma primitivitet. Våra behov ha mångfaldigats så oerhört, att vi ej längre ha tid till djupare förverkligande av vårt eget jag.

³I moderna litteraturen finna vi ett belåtet skratt av segervisst uppvaknande ur idealitetens illusion. Mordbrandkulturens kringvandrande riddare äro i farten att sätta eld på allt vi vördat och dyrkat. De säga att man nu funnit, att den mänskliga idealismens sken är bedrägligt.

⁴Enkelheten tar ingen notis om sitt eget värde, kräver ingen lön, och de som älska makt fatta därför icke, att det enkla uttryck som andligheten tar sig är kulturens högsta produkt.

⁵Mänsklighet är mänsklighetens dharma.

⁶Under intet skede i mänsklighetens historia har det funnits ett sådant universellt uppsvallande av avundsjuka, snikenhet, hat och ömsesidig misstänksamhet. I denna kapplöpning i skadegörelse, på branten av en bottenlös avgrund, vågar ingen stanna.

⁷Skalder förhårliga skrytsamt sina populära stridsmäns bedrifter. Affärsmän känna varken medlidande eller blygsel över sitt samvetslöst skickliga ficktjuveri. Diplomater sprida omkring sig lögnen för att inhösta vinster från sina ruinerade offer.

⁸Uppfostran avser förberedelsen till ett helt och fullt människoliv, som kan möjliggöras blott genom att levas i kunskap och tjänande, i glädje och skapande verksamhet.

⁹Den civiliserade människan har kommit långt bort från normalt liv. Vi se människan lida av livsleda, av världströtthet, av en anda av uppror mot sin omgivning, utan att vi förstå, att det beror på att man förbisett hennes behov av frihet (icke vara en konventionernas robot).

¹⁰De indiska skrifterna säga oss, att "universum är ett ägg" och att tiden icke är kontinuerlig

utan består av cykler. På tidens och rummets område består oändligheten i en städse återvändande ändlighet.

¹¹Zarathustra visade människan vägen till frihet, frihet från blind lydnad under meningslösa påbud, friheten från mångfalden av heliga föremål, som draga vår dyrkan bort från enkelhetens fromhet.

¹²Att Tagore delade yogafilosofiens uppfattning att människan såsom människa kan bli gud, framgår av följande.

¹³Vi äga en uråldrig tradition, enligt vilken människan kan genom yogaprocessen överskrida sin mänskligets yttersta gränser och uppnå ett rent tillstånd av medvetenhet om sin odelade enhet med Parabrahman.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Yoga* av Henry T. Laurency.
Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Tre*, utgiven 1989.
Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1989.